

ALDE-ZAHARREKO BIZILAGUNAK

Alde-zaharreko bizi lagunak aspalditik nazkaturik zeuden udalarekin, betiko dendatxoak ixten eta auzoko bizitza hondatzen zen bitartean, ia astero zabaltzen zen taberna *cool* horietako berriren bat. UPNk argi zuen, gure hiria, San Fermin festak, den denak, turismoaren zerbitzurako jarri behar zen, eta, ohartu gabe, Iruñeko Alde Zaharra parke tematiko bat bilakatzen ari zitzaigun. Gauez lo egitea eragozten zuen zarata, egunean zehar turistak nonahi, eta bertako auzokideak, haiei iritzia eskatu gabe, pelikula txar baten figuranteak bihurtu zituen udalak. Hiri globalizatua, hiri modernoa ia, ia New York bezain beste.

Etsipena alboratu eta bizi lagunak hasi ziren elkartzeko, asanbladak eta mobilizazioak egiten, eta udal berriarekin laster lortu zuten hitzarmen bat ostalaritzaren eredua aldatzeko eta luzamendu bat taberna berriak ez irekitzeko. Baina Alde zaharreko arazoak ez dira bakarrik konponduko ostalaritzari mugak jartzen, eta auzokideek proposamen sorta luze bat egin eta igorri diote udalari, azpiegitura hobeak, lokalaren kudeaketa popularra kultura eta kirolarekin gozatzeko, merkataritzarako plangintza ... Alde Zaharreko pertsonen erabakiak auzoko bizitza haien eskuetan hartu eta garatu. Askotan, gure solas aspertuetan aipatzen dugu sozialismoa eta autogestioa, hitzen antzuek haratago joateko hantxe dugu adibide polit bat.